

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1953-1954.

VERGADERING VAN 24 FEBRUARI 1954.

Verslag van de Commissie van Wederopbouw belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot wijziging en aanvulling van artikel 3 van de wet van 13 Juli 1951 betreffende de herstelling van de schade veroorzaakt door de ontploffing te Tessenderlo.

Aanwezig : de hh. DE MAN, voorzitter; BEAUCARNE, CORNEZ, DERBAIX, LACROIX, LEDOUX, Mevr. LEHOUCK, de hh. PEIFFER, ROELANDTS, Maurice SERVAIS en CUSTERS, verslaggever.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

In haar vergadering van 18 Februari 1951 heeft de Kamer der Volksvertegenwoordigers eenparig een wetsvoorstel goedgestemd dat vóór korte tijd ingediend werd door kamerlid Clerckx en dat een wijziging beoogt van artikel 3 van de wet van 13 Juli 1951 betreffende de herstelling van de schade veroorzaakt door de ontploffing te Tessenderlo op 29 April 1942.

De voorgestelde wijziging beantwoordt aan een noodzakelijkheid; zij heeft betrekking op de vaststelling van de door de Staat krachtens voornoemde wet uit te keren, vergoedingen aan de slachtoffers van de ramp, die, zoals bekend, bij de wet van 1951 met burgerlijke oorlogsslachtoffers gelijkgesteld worden en recht hebben op een forfaitaire herstelvergoeding welke gelijkstaat met de pensioenen en uitkeringen bij de wetgeving op de burgerlijke oorlogsslachtoffers voorzien.

Het besproken artikel 3 voorziet daarbij dat moeten afgetrokken worden van deze herstelvergoeding « de uitkeringen, renten, pensioenen of vergoedingen welke de belanghebbenden wegens hetzelfde schadelijk feit genieten ». Bedoeld worden hier de bedragen die door diverse organismen, verzekeringen, steunfonds en dergelijke zijn toegekend geworden aan de slachtoffers, doch enkel

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1953-1954.

SÉANCE DU 24 FÉVRIER 1954.

Rapport de la Commission de la Reconstruction chargée d'examiner le projet de loi modifiant et complétant l'article 3 de la loi du 13 juillet 1951 relative à la réparation des dommages causés par l'explosion survenue le 29 avril 1942 à Tessenderlo.

MESDAMES, MESSIEURS,

En sa séance du 18 février 1951, la Chambre des Représentants a adopté, à l'unanimité, une proposition de loi déposée peu de temps auparavant par M. le député Clerckx et tendant à modifier l'article 3 de la loi du 13 juillet 1951 relative à la réparation des dommages causés par l'explosion survenue le 29 avril 1942 à Tessenderlo.

La modification proposée répond à une nécessité : elle se rapporte aux indemnités que l'Etat est tenu de payer en vertu de la loi précitée aux victimes de la catastrophe, qui sont, comme on le sait, assimilées aux victimes civiles de la guerre et peuvent prétendre à une indemnité de réparation forfaitaire équivalant aux pensions et allocations prévues par la législation relative aux victimes civiles de la guerre.

Aux termes de l'article 3 en question, l'indemnité de réparation est accordée sous déduction « des allocations, des rentes ou des pensions dont les intéressés bénéficient à raison du même fait dommageable ». Il faut entendre par là les sommes attribuées aux victimes par divers organismes, sociétés d'assurances, fonds de soutien et autres, pour autant toutefois qu'il s'agisse de sommes

R. A 4825.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat:

208 (Zitting 1953-1954) : Ontwerp overgemaakt door de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

R. A 4825.

Voir :

Document du Sénat :

208 (Session de 1953-1954) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

voor zover deze toekenningen gebeurden, na het tot stand komen van de wet van 13 Juli 1951 gezien de wetgever geen terugwerkende kracht aan deze beperking gehecht heeft.

Een interpretatie in de tegenovergestelde zin zou aanleiding geven tot ongerijmdheden die de wetgever niet gewild heeft zoals duidelijk in de Memorie van toelichting door de auteur van het besproken wetsvoorstel wordt uiteengezet.

De voorgestelde wijziging van artikel 3 is van aard om elke mogelijke betwisting omtrent het oorspronkelijk inzicht van de wetgever van 1951 eens en voor goed uit te schakelen. Technisch voorziet de nieuwe tekst een verantwoorde formule, naar gelang de vergoeding als rente of in kapitaal wordt uitgekeerd.

Het ongewijzigde wetsvoorstel werd door uw Commissie eenparig aangenomen.

Dit verslag werd met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. CUSTERS.

De Voorzitter,
R. DE MAN.

attribuées postérieurement à la date d'entrée en vigueur de la loi du 13 juillet 1951, car le législateur n'a pas attaché de caractère rétroactif à la disposition en question.

Toute interprétation différente donnerait lieu à des situations invraisemblables, que le législateur n'a certainement pas voulu, ainsi qu'il ressort des développements dont l'auteur a fait précéder sa proposition de loi.

La modification que le projet propose à l'article 3 est susceptible de mettre définitivement fin aux controverses relatives à l'intention primitive du législateur de 1951. Au point de vue technique, le nouveau texte prévoit une formule parfaitement justifiée qui varie selon que l'indemnité est payée sous forme de rentes ou en capital.

Le projet de loi a été adopté sans modifications et à l'unanimité.

Le présent rapport a également été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. CUSTERS.

Le Président,
R. DE MAN.